

med, eller ogsaa forlanger de en anden Maade for Renteberegningen. Det har Holland maattet gaa til. Holland havde et betydeligt større Girokontor end vi; man havde en Arbejdsstab paa ca. 700—800 Mennesker paa det Tidspunkt, da man paa Grund af Tryk fra Kundernes Side maatte til at beregne Renten daglig. Saa beregnede de den daglig, maaske alligevel en lav Rente, men Resultatet blev, at de maatte forøge Mandskabet til Renteberegningen med over Hundrede Mand. Chefen for Postgirokontoret fremsatte en Udtalelse, der gik ud paa, at vi skulde aldrig indlade os paa det; det betaler sig ikke, vi kan ikke gøre det.

Altsaa, Renteberegningen er af en saadan Art, at vi ikke kan vente, at Folk i det lange Løb vil finde sig deri. Jeg finder heller ikke, at der er Grund til at finde sig deri. Hvis vi saa endda kunde opnaa, at vi havde en mindre Kassebeholdning. En af de Ting, der argumenteres med, er, at Systemet muliggør en mindre Kassebeholdning. For mit Vedkommende og sikkert for manges viser det sig, at Kassebeholdningen nødvendigvis bliver stor, thi til den daglige Omsætning maa man have Penge i Kassen, og denne nødvendige Kassebeholdning er nøjagtig lige stor, enten vi har Girokonto eller ej. Har vi det, saa har vi bare nogle Tusind Kroner staaende i Girokontoret ved Siden af. Der er for mig ikke nogen som helst Tvivl om, at det betyder en Forøgelse af Kassebeholdningen at have den staaende flere Steder, idet jeg gaar ud fra som givet, at enhver fornuftig Administrator af Penge — det være sig af egne eller andres — ikke ligger med en større Kassebeholdning end absolut nødvendigt til Forretningens Førelse.

Altsaa, deri ligger Hemmeligheden ved den tilsyneladende Billighed ved Systemet: det kommer af, at man besørger Breve gratis, og at man giver for lav Rente. Saa længe Forholdet ligger saaledes, kalder jeg det en daarlig Forsendelsesmaade.

Hvad angaar Følgerne af Systemets Anvendelse, saa vil jeg sige for mit Vedkommende, at jeg Gang efter Gang staa saaledes, at det er mig umuligt at gøre Kassen op, om jeg saa maa sige, nøjagtigt. Nu spiller det ganske vist ikke saa overmaade stor Rolle, men det er alligevel en

af de Ting, man som Kasseembedsmand maa tage Vare paa, at man kan holde de forskellige Ting ude fra hinanden. Jeg kan ikke faa Opgørelse fra Girokontoret den Dag, jeg ellers vilde kunne have Kassen i Orden. Jeg kan aldrig opgøre Girobeløbet før en eller to Dage efter, at Beløbet er gaaet ind. Porto og den Slags Ting kan jeg ikke beregne, inden jeg faar Opgørelsen derfra. Dertil kommer, at ved Siden af de Brevforsendelser, jeg nævnte her, maa jeg, den Dag jeg begynder at have den Slags Forretninger med Girokontoret, indføre en ny Bog — den være sig stor eller lille, det spiller ingen Rolle —, for nu maa jeg ikke alene føre Regnskab med disse enkelte Skatter, eller hvad det er, om de indgaar eller ej, men nu maa jeg føre Regnskab med Girokontoret ved Siden af for at kunne kontrolere, at min Opgørelse stemmer med den, jeg faar derindefra. Altsaa, det nødsager Samfundet til at føre Protokolering mindst to Gange mere end ellers nødvendigt og mig een Gang til, dog kun med Hovedsummerne, for til enhver Tid at kunne være à jour med, hvor meget jeg har staaende, eller om mit Indestaaende er trukket ud, saa at jeg skal sætte flere Penge ind paa Girokontoen.

Jeg skal kort nævne Resultatet af de Undersøgelser, jeg var med til i tre forskellige Lande. I England rettede vi det Spørgsmaal til de vedkommende, om de anvendte Girovæsenet der ved Indbetaling af Skatter og Renter. Svaret lød: Vi har forsøgt det een Gang, vi gør det ikke mere. Det findes ikke i England under de Former, Talen er om her. Nu vil jeg ikke nægte, at de har det under Former, vi ikke har tænkt os her, men det gælder da kun for forholdsvis store Beløb; de smaa Indtægtsbetalinger o. s. v. vil de overhovedet ikke have med at gøre derovre. Det er under ganske andre Former i Holland, som jeg skal komme til. Det er mig bekendt, at et halvt Aars Tid eller saadant noget, før Statsregnskabskommissionens Udvalg var dernelde, var der en Postembedsmand dernelde for at se, hvordan det gik i Holland, hvor Systemet havde naaet sin højeste Udvikling. Der gik det vist nok godt, det tvivlede jeg ikke i mindste Maade om.

Da vi kom dertil, fik vi først det Svar, at det var et meget kedeligt Tidspunkt,